

12.

Oktober 1910.

Til Landstingets Medlemmer.

Foreningen af „Privilegerede Gæstgivere paa Landet i Danmark“ tillader sig herved, i Anledning af Udvalgsbetænkningen angaaende Beværterloven og Folketingets anden Behandling af samme, at beklage, at der intet Hensyn er taget til vort ærbødige Andragende saavel til Regering og Rigsdag som til Udvalget, hvori vore berettigede Krav ere paatalte, ja, at man endog ved den stedfundne Ændring i Forslaget angaaende Bestemmelserne om Kommuneafstemning er gaaet stærkere til Værks mod Beværterne end oprindeligt paatænkt.

Angaaende denne Kommuneafstemning ville vi gerne tillade os at fremkomme med endnu nogle Bemærkninger:

Naar det saa ofte paastaas, at det er et almindeligt Ønske hos Befolkningen at faa Kommuneafstemning om Kroers fremtidige Bestaaen indført, da er dette en fuldstændig Misforstaaelse.

Alle uhildede, fornuftige Mennesker fordømmer tværtimod paa det skarpeste den store Modvillie, der gennem Indførelsen af en saadan Afstemning udvises mod en hel Stand af Næringsdrivende. Det er kun Afholdsagitorer og Afholdsforeninger, der ønske Afstemningen indført, og det af let gennemskuelige Grunde.

I enhver Stationsby og paa enhver købstadlignende Plads findes der nu et Afholdshotel eller en Afholdsrestauration, og disse føre næsten alle for Tiden en kummerlig Tilværelse. Saafremt det nu ved Lov kan indføres, at man ved Kommuneafstemning kan fratage Gæstgiverne deres Bevillinger, vil det jo være en meget stor økonomisk Fordel for Afholdshotellerne, idet der saa vil blive større Sandsynlighed for, at de kunne forrente sig, naar deres Konkurrenter ved Loven ere blevne ruinerede.

Endvidere skulle vi tillade os følgende:

Det er ikke fuldstændig rigtigt, naar det paastaas, at Krobevillinger ere personlige. Agter en Mand at etablere et Gæstgiveri og eventuelt at bygge dertil, søger han selvfølgelig at opnaa Bevillingen, og først naar denne er erhvervet, begynder man at bygge, idet slige Ejendomme i Almindelighed ikke egne sig til andet Brug. Bevillingen kan jo ikke heller flyttes fra det Matr.-Nr., hvortil den er knyttet, til en anden Ejendom. Men netop de Folk, der mest stræbe efter at følge med Tiden og tilfredsstille Publikum, ville gennem den projekterede Lov blive haardest ramte, idet de have bundet og vedblivende binde større og større Kapitaler i deres Forretninger, og det vil derfor være højst uretfærdigt at behandle dem saaledes, at de uden egen Skyld ville komme til at tilføje deres Prioritetshavere og Kreditorer betydelige Tab.

Idet vi gentage, at man ikke opnaar Beskyttelse for Ungdommen, ej heller for de drikfældige, gennem Tvangsforanstaltninger mod Værterne, men at det er Ansvarsfølelsen hos Samfundets Individuer, der skal søges vakt, tillade vi os endnu en Gang at appellere til Regeringens og Rigsdagens Retfærdighedsfølelse under Henvis-